

Lovtidende A

2009

Udgivet den 12. september 2009

7. september 2009.

Nr. 848.

Bekendtgørelse af lov om arbejdsskadesikring

Herved bekendtgøres lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006 med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, § 1 i lov nr. 1538 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 4 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, § 10 i lov nr. 108 af 7. februar 2007, § 5 i lov nr. 397 af 30. april 2007, § 1 i lov nr. 496 af 6. juni 2007, § 21 i lov nr. 523 af 6. juni 2007, § 8 i lov nr. 576 af 6. juni 2007, § 7 i lov nr. 577 af 6. juni 2007, § 6 i lov nr. 484 af 17. juni 2008, § 9 i lov nr. 515 af 17. juni 2008, § 9 i lov nr. 517 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 1 i lov nr. 186 af 18. marts 2009, § 13 i lov nr. 392 af 25. maj 2009 og § 10 i lov nr. 483 af 12. juni 2009.

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Formålet med denne lov er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. lovens §§ 5-7, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Ved sagsbehandlingen inddrages både tilskadekomne eller deres efterladte og arbejdsgiver, forsikringsselskab, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, myndigheder og læger. Herved tilgodeses behovet for en sammenhængende indsats over for de tilskadekomne eller deres efterladte.

Kapitel 2

Lovens område

Personer berettigede efter loven

§ 2. Personer, der ansættes til at udføre arbejde her i landet for en arbejdsgiver, er berettigede efter denne lov, jf. §§ 5-7. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående.

Stk. 2. Medlemmer af arbejdsgiverens familie er berettigede efter loven, når de arbejder i virksomheden på en måde og i et omfang, der kan sidestilles med andre ansatte. Arbejdsgiverens ægtefælle er alene berettiget efter denne lov efter stk. 3.

Stk. 3. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der arbejder her i landet, er berettigede efter denne lov, når de har sikret sig efter § 48, stk. 2.

Stk. 4. Personer, der arbejder på et dansk skib, er ligestillede med personer, der er ansat til at arbejde her i landet.

Stk. 5. Et levendefødt barn er berettiget efter denne lov, hvis det inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten.

Stk. 6. Et foster eller barn er berettiget efter denne lov, hvis det senere dokumenteres, at en påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen har haft en skadelig effekt på

foster eller barn. Sådanne skader kan henføres under loven efter § 7.

§ 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvordan loven skal gælde for

- 1) de personer, der er omfattet af afsnit IV i lov om social service, og
- 2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, hvordan loven skal gælde for personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste.

§ 4. Alt arbejde for arbejdsgiveren er omfattet af arbejdsskadesikringen. Det gælder arbejde i dennes virksomhed, erhvervsmæssigt eller ej, og i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie.

Stk. 2. Personer, der udfører følgende aktiviteter, er også berettigede efter denne lov, jf. §§ 5-7:

- 1) Udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud.
- 2) Varetagelse af tillidshverv i forbindelse med de ansattes arbejdsforhold på virksomheden.
- 3) Forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge større materielle og kulturelle tab, når forsøget uden at være arbejde efter § 2 dog sker i sammenhæng med sådant arbejde.
- 4) Forsøg på at redde menneskeliv her i landet, uden at forsøget er en naturlig del af den pågældendes arbejde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvornår loven skal gælde for skader opstået under befordring til og fra arbejde.

Kapitel 3

Arbejdsskade

§ 5. Ved arbejdsskade i denne lov forstås ulykke, jf. § 6, og erhvervssygdom, jf. § 7, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, jf. dog § 10 a.

§ 6. Ved en ulykke forstås efter denne lov en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i loven.

§ 7. Ved erhvervssygdomme forstås efter denne lov:

- 1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.
- 2) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under loven ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, når Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der er mulighed for, at sygdommen vil kunne anerkendes.

§ 8. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. § 7, stk. 1, har krav på ydelser efter loven, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne lov fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i loven.

Erhvervssygdomsudvalget

§ 9. Beskæftigelsesministeren nedsætter et udvalg, som Arbejdsskadestyrelsen løbende skal forhandle med for at revidere, hvilke sygdomme der opfylder kravene for at blive optaget på den i § 7, stk. 1, nævnte fortegnelse.

Stk. 2. Udvalget består af en formand og 8 andre medlemmer, der udnævnes for 3 år ad gangen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren udnævner udvalgets formand og medlemmer samt stedfortrædere for disse. Formanden udnævnes efter indstilling fra Arbejdsskadestyrelsen, 1 medlem efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen, 1 medlem efter indstilling fra Arbejdstilsynet, 1 medlem efter indstilling fra de offentlige arbejdsgivere, 1 medlem efter indstilling fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, 2 medlem-

mer efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 2 medlemmer efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Skader som følge af krig og terror

§ 10. Hvis Danmark er i krig, bliver skader, der opstår som følge af krigshandlinger, ikke anset for at være arbejdsskader. Personer, der udfører arbejde om bord på fartøjer af enhver art, der sædvanligvis anvendes i søfarts- eller fiskerierhverv, er dog berettigede efter denne lov i forbindelse med skader, der opstår som følge af krigshandlinger. Det samme gælder fiskerikontrolskibe og havundersøgelsesskibe.

§ 10 a. Enhver, der er sikret efter denne lov, herunder selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der har sikret egen person efter § 48, stk. 2, har ret til erstatning for følgerne af terrorhandlinger, jf. straffelovens §§ 114 og 114 a, selv om skaden ikke kan anses for en følge af arbejdet eller de forhold, arbejdet er foregået under. Ret til erstatning efter denne lov for følgerne af terrorhandlinger har endvidere personer, der er sikret efter arbejdsskadesikringsloven i medfør af anden lovgivning.

Stk. 2. Ved skader, der er forvoldt ved terror, jf. stk. 1, betaler staten ydelserne efter loven.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan efter § 49, stk. 1-8, og § 59 kræve udgifterne betalt af et forsikringsselskab eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring m.fl., når skaden har ramt personer, hvis arbejde går ud på at forebygge, forhindre eller afværge terrorhandlinger eller på at yde hjælp, assistance eller anden indsats før, under eller efter en sådan handling. Det samme gælder, når skaden har ramt personer, der er udsendt af den danske stat eller af en dansk virksomhed til arbejde i lande, hvor der er en særlig risiko for terror, samt når handlingen rammer ansatte ombord på et dansk skib, der sejler i et område, hvor der er en særlig risiko for terror.

Stk. 4. På samme måde som i stk. 3 kan udgifter i sager vedrørende personer, der er sikret efter lov om arbejdsskadesikring i medfør af anden lovgivning, kræves betalt af den myndighed m.v., der skal bære udgifterne ved arbejdsskade.

Stk. 5. Staten har regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, der ikke kan kræves betalt af et forsikringsselskab m.fl. efter stk. 3 og 4. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Kapitel 4

Ydelserne

§ 11. Ydelserne efter loven er

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15,
- 2) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 17 og § 17 a,
- 3) godtgørelse for varigt mén, jf. § 18,

- 4) overgangsbetrag ved dødsfald, jf. § 19,
- 5) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 20-22, og
- 6) godtgørelse til efterladte, jf. § 23.

Almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v.

§ 12. Erstatning og godtgørelse efter §§ 15-18 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning og godtgørelse kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat i denne lov.

§ 13. Efterkommer den tilskadekomne ikke de krav, der er nævnt i § 38, eller modarbejder denne sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan retten til erstatning helt eller delvis bortfalde.

Stk. 2. Hvis de efterladte modsætter sig obduktion, jf. § 37, stk. 2, kan retten til erstatning bortfalde.

§ 14. Har den tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undladelse fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén nedsættes eller helt bortfalde. Den tilskadekomne skal i givet fald udtrykkeligt gøres opmærksom herpå.

Sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m.

§ 15. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgifterne ikke kan afholdes efter sundhedsloven eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén.

Stk. 3. Erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden fastsættes til et engangsbetrag. Ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede, gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af § 27, stk. 4, for tab af erhvervsevne.

Stk. 4. Er et hjælpemiddel som nævnt i stk. 2 anvendt under arbejde, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse, af hjælpemidlet betales.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, i hvilket omfang udgifter efter stk. 1-4 kan dækkes, herunder udgifter afholdt, inden sagen er anmeldt.

Stk. 6. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, at forsikringselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af stk. 1-4.

§ 16. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder, afgør Arbejdsskadestyrelsen, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 17 og godtgørelse for varigt mén efter § 18. Afgørelse træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse. For erhvervssygdomme omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, er fristen 2 år.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1, regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbetrag ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Stk. 3. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 17. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsskadestyrelsen træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Stk. 4. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 7, stk. 2, kan tidligt ydes fra det 15. år.

Stk. 5. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 27.

Stk. 6. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 4/5 af tilskadekomnes årsløn, jf. § 24, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. Den årlige erstatning udbetales med 1/12 månedligt forud. Erstatningen løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før arbejdsskaden er anmeldt. Udbetaling af løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen, jf. lov om social pension. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, udbetales erstatningen efter reglerne i § 27 som et kapitalbeløb med den faktor, der er fastsat for en person, der er 2 år fra at nå folkepensionsalderen, ganget med den årlige løbende erstatning. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået folkepensionsalderen.

Stk. 8. Udbetales erstatningen som et kapitalbeløb efter reglerne i § 27, stk. 1, 1. pkt., har tilskadekomne ret til en løbende erstatning fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før arbejds-

skaden er anmeldt, og frem til tidspunktet for omsætningen af erstatningen.

Stk. 9. Reglerne i stk. 7 og 8 anvendes tilsvarende i sager, der genoptages efter §§ 41 og 42. Der udbetales i disse sager ikke erstatning fra et tidspunkt, der ligger før anmodningen om genoptagelse, eller før Arbejdsskadestyrelsen har genoptaget sagen, jf. § 42.

§ 17 a. Tabet af erhvervsevne for personer, der efter en arbejdsskade er visiteret til fleksjob eller er i fleksjob, fastsættes på grundlag af forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og ledighedsydelsen eller indtjeningen i fleksjobbet.

Stk. 2. Indtjeningen før arbejdsskaden udgør det beløb, som tilskadekomne kunne have tjent på afgørelsestidspunktet, hvis arbejdsskaden ikke var indtrådt.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen træffer midlertidig afgørelse efter stk. 1, når tilskadekomne modtager ledighedsydelse.

Godtgørelse for varigt mén

§ 18. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt mén, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Stk. 3. Godtgørelse for varigt mén fastsættes til et kapitalbeløb og udgør ved en méngrad på 100 pct. 611.500 kr. Beløbet reguleres efter § 25. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 611.500 kr.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan godtgørelse for varigt mén fastsættes til et højere beløb, dog højst 120 pct. af 611.500 kr., reguleret efter § 25.

Stk. 5. Var tilskadekomne ved arbejdsskadens indtræden fyldt 40 år, nedsættes godtgørelsen med 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 39 år ved arbejdsskadens indtræden. Var tilskadekomne fyldt 60 år, nedsættes godtgørelsen med yderligere 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 59 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år.

Overgangsbeløb ved dødsfald

§ 19. Har en arbejdsskade medført døden, har den efterladte ægtefælle ret til et overgangsbeløb på 115.000 kr., hvis ægteskabet var indgået før arbejdsskadens indtræden og samlivet bestod på tidspunktet for tilskadekomnes død. Beløbet reguleres efter § 25.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået efter arbejdsskadens indtræden, har den efterladte ægtefælle krav på samme overgangsbeløb, hvis ægteskabet på tidspunktet for tilskadekomnes død havde bestået de sidste 2 år og ægtefællerne levede sammen på tidspunktet for tilskadekomnes død.

Stk. 3. Overgangsbeløbet tilkommer endvidere en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med tilskadekomne i et ægteskabslignende forhold, hvis samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 2 år.

Stk. 4. Efterlader afdøde sig ingen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, kan overgangsbeløbet tilkendes en

anden efterladt person, når særlige omstændigheder taler derfor.

Erstatning for tab af forsørger

§ 20. Den, der er berettiget til overgangsbeløb efter § 19, stk. 1-3, og som ved tilskadekomnes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Erstatningen fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning.

Stk. 2. Erstatningen ydes i form af en tidsbestemt løbende ydelse, som årligt udgør 30 pct. af afdødes årsløn, jf. § 24. Erstatningen udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Perioden kan højst fastsættes til 10 år. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden. Modtog afdøde løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov, udbetales erstatning for tab af forsørger først fra den 1. i den efterfølgende måned efter dødsfaldet.

Stk. 3. Ydelse efter stk. 2 løber uændret i den fastsatte periode, medmindre ydelsen helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb eller den berettigede afgår ved døden.

Stk. 4. Den løbende erstatning ophører med udgangen af den måned, hvor tilskadekomne når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.

§ 21. Efterlader afdøde sig børn, over for hvilke den pågældende havde forsørgelsespligt efter lov om aktiv socialpolitik, har hvert barn, som har den anden af sine forældre i live, ret til en løbende årlig ydelse på 10 pct. af afdødes årsløn, jf. § 24, indtil barnets fyldte 18. år.

Stk. 2. Mister et barn, som modtager løbende ydelse efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den resterende tid barnet en årlig ydelse på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige ydelse tilkommer indtil barnets fyldte 18. år hvert barn, for hvilket tilskadekomne ved sin død stod som eneforsørger efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3. Er barnet ved det fyldte 18. år under uddannelse, og taler forholdene i øvrigt derfor, kan ydelsen forlænges til tidspunktet for uddannelsens afslutning, dog længst til pågældendes fyldte 21. år. Samme ret har afdødes barn, som på tidspunktet for dødens indtræden var fyldt 18 år og under uddannelse.

Stk. 4. Hvis ydelserne efter stk. 1-3 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte ydelser til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der samtidig erstatning efter § 20, nedsættes ydelserne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 5. Ydelserne efter stk. 1-3 udbetales med virkning fra dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden.

§ 22. Hvis de samlede årlige ydelser efter §§ 20 og 21 udgør mindre end 70 pct. af afdødes årsløn, kan der inden for denne begrænsning under særlige omstændigheder tillægges erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da

arbejdsskaden indtraf. Erstatningen kan bortset fra erstatning til afdødes stedbørn under 21 år udbetales som kapitalbeløb, jf. § 27.

Godtgørelse til efterladte

§ 23. Er dødsfaldet forvoldt forsægtigt eller ved grov uagtsomhed, kan der tilkendes en særlig godtgørelse til de efterladte, der stod afdøde særligt nær.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse efter stk. 1, og ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse skal der lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterladte.

Kapitel 5

Årslønsfastsættelse og regulering

§ 24. Årslønnen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfor tjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønnen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervssygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Stk. 2. I årslønnen medregnes værdien af fri kost og logi samt værdien af andre naturalydelser. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Årslønnen kan ikke sættes højere end 367.000 kr. Beløbet reguleres efter § 25.

Stk. 4. Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den erhvervsindtægt, der kunne forventes efter det fyldte 18. år eller efter uddannelsens afslutning, hvis arbejdsskaden ikke havde fundet sted. Årslønnen skal dog ansættes til mindst 137.000 kr. reguleret efter § 25, medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter nærmere regler for opgørelse af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 6. Til brug ved beregning og regulering af erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende ydelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i stk. 1-5, med forholdet mellem 367.000 kr. og det maksimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.

§ 25. De i §§ 18 og 19 og § 24, stk. 3 og 4, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb for varigt mén og overgangsbetøb afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb. Beløb vedrørende årsløn afrundes til nærmeste med 1.000 delelige kronebeløb.

Stk. 2. De løbende ydelser, der er fastsat med udgangspunkt i grundlønnen, jf. § 24, stk. 6, reguleres med samme procent som de beløb, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendtgør hvert år inden udgangen af oktober måned, hvilke reguleringer der skal finde sted. Ændringerne har gyldighed fra den følgende 1. januar.

Stk. 4. Ved fastsættelsen af løbende erstatningsydelse, kapitalerstatning samt godtgørelsesbeløb beregnes erstatningen og godtgørelsen, som om arbejdsskaden var indtruffet på afgørelsens tidspunkt.

Stk. 5. Løbende årlige ydelser, der ikke er delelige med 12, forhøjes til nærmeste med 12 delelige kronebeløb.

Kapitel 6

Erstatningsudbetaling

§ 26. Erstatninger og godtgørelsesbeløb efter denne lov udbetales til tilskadekomne og efterladte, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan Arbejdsskadestyrelsen udbetale erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne og efterladte og derefter kræve det udlagte beløb med tillæg af rente, jf. § 60, ind hos forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 3. Udbetales de i stk. 1 omhandlede beløb senere end 4 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 4-ugersfristen, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. I de i § 29, stk. 1, omhandlede tilfælde er fristen 14 dage fra datoen for kommunens endelige meddelelse til den erstatningsudbetalende om refusionskrav.

Stk. 4. Retten til en tilkendt løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren af ydelsen afgår ved døden.

Stk. 5. Er erstatningen for den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, og tidligere måneder ikke udbetalt, udbetales erstatningen til modtagerens ægtefælle, hvis ægtefællerne levede sammen ved dødsfaldet. Efterlader modtageren sig ingen samlevende ægtefælle, udbetales beløbet til modtagerens dødsbo.

§ 27. Løbende årlig erstatning tilkendt efter § 17 for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct. skal normalt og uden den erstatningsberettigedes samtykke omsættes til et kapitalbeløb. Erstatning for tab af erhvervsevne udbetales som et kapitalbeløb, når den tilkendes personer, der på afgørelsestidspunktet er 2 år eller derunder fra at nå folkepensionsalderen, jf. lov om social pension. Det samme gælder tilskadekomne, der har nået folkepensionsalderen. Erstatning kan ikke omsættes til kapitalbeløb, når der er truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 17, stk. 3, og § 17 a, stk. 3.

Stk. 2. Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom. En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er 2 år eller mindre fra at nå folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

Stk. 3. Erstatning efter § 20 for tab af forsørger omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den erstatningsberettigede.

Stk. 4. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på omsætningstids-

punktet. Omsætningstidspunktet er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden. Faktorerne for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb fastsættes på grundlag af aktuariemæssige principper i spring af hele år og måneder. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter årligt inden udgangen af oktober måned de nærmere regler for omsætning af løbende erstatning til kapitalbeløb, der tilkendes og beregnes i det følgende år.

Stk. 5. Når der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og den erstatningsberettigede har begæret erstatningen omsat til kapitalbeløb, udbetales beløbet til boet, hvis den erstatningsberettigede afgår ved døden, inden kapitalbeløbet er udbetalt. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på dagen før dødsfaldet.

§ 28. Har tilskadekomne ret til pension efter lov om tjenestemandspension som følge af arbejdsskaden, nedsættes værdien af erstatningen for tab af erhvervsevne efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af værdien af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til den optjente pensionsalder på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og har de efterladte ret til pension efter lov om tjenestemandspension som følge af dødsfaldet, nedsættes erstatning for tab af forsørger efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes optjente pensionsalder på tidspunktet for dødsfaldet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes tilsvarende på andre erstatningsberettigede efter denne lov, for hvem der er fastsat pensionsregler, der svarer til reglerne i lov om tjenestemandspension. I disse tilfælde betaler forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til pensionsgiveren et beløb svarende til det beregnede fradrag i tilskadekomnes eller efterladtes erstatning efter denne lov.

§ 29. Kommunen har krav på refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, hvis tilskadekomne eller de efterladte har fået udbetalt ydelser efter lov om social pension eller lov om aktiv socialpolitik for en periode, hvor der senere tilkendes erstatning som løbende ydelse for tab af erhvervsevne, jf. § 17, eller tab af forsørger, jf. §§ 20-22. Refusionskravet omfatter forskellen mellem det beløb, som efter de nævnte love er udbetalt, og det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis erstatningen var blevet udbetalt samtidig med de sociale ydelser. Kommunens krav kan dog ikke overstige det beløb, der efter denne lov er tilkendt den pågældende for samme tidsrum. Refusionskravet bortfalder, hvis det ikke fremsættes inden 4 uger efter, at kommunen har fået meddelelse om erstatningstilkendelsen.

Stk. 2. Den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, når der er udbetalt erstatning eller godtgørelse som følge af arbejdsskaden til tilskadekomne eller dennes efterladte. Kravene fra den erstat-

ningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab omfatter erstatnings- og godtgørelsesbeløb af samme art, som arbejdsskadeforsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har pligt til at betale på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes.

§ 30. Krav på ydelser, som tilskadekomne eller dennes efterladte har efter loven, kan ikke ved aftale overføres til andre. Kreditorer kan ikke gøre udlæg eller foretage anden retsforfølgning i disse krav.

Kapitel 7

Anmeldelse, sagsbehandling og forældelse

§ 31. En arbejdsskade, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden.

Stk. 2. En arbejdsskade, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugers dagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. For erhvervssygdomme, jf. § 7, regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt, hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsen skal inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

§ 32. Anmeldelsespligten påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver, for så vidt angår ulykker.

Stk. 2. For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 48, stk. 6, påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren.

Stk. 3. For en person, som har sikret sin egen person efter § 48, stk. 2, og for en person omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4, skal anmeldelsen foretages af den pågældende eller dennes efterladte.

§ 33. Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 32, og den frivilligt sikrede, jf. § 48, stk. 2, anmelder ulykker til det forsikringsselskab, hvor der er tegnet forsikring, jf. § 50.

Stk. 2. Skader anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen, når

- 1) sikringspligten ikke er opfyldt, jf. § 48, stk. 4,
- 2) der ikke er sikringspligt, jf. § 48, stk. 5 og 6, eller
- 3) skaden er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4.

§ 34. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen skal underrettes af Sundhedsstyrelsen om anmeldelser af særlige kræftdiagnoser, hvor sygdommen må formodes at være erhvervsbetinget kræft. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter regler om un-

derretningen, herunder hvilke diagnoser der er omfattet af underretningen. Det kan ved disse bestemmelser fastsættes, at underretningen kan ske elektronisk og uden samtykke fra den, som underretningen vedrører.

§ 35. Beskæftigelsesministeren fastsætter retningslinjer for samarbejdet mellem Arbejdsskadestyrelsen, Ankestyrelsen, forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, regioner og kommuner m.fl. med henblik på koordinering af hjælpeforanstaltningerne for tilskadekomne.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske. Det kan af reglerne fremgå, at arbejdsskader kan anmeldes elektronisk. Det skal af reglerne fremgå, hvilke anmeldelser forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal sende til Arbejdsskadestyrelsen, hvilke anmeldelser Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal sende til forsikringsselskabet, og hvilke anmeldelser forsikringsselskabet skal sende til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for anmeldelse af arbejdsskader og for afgivelse af lægeerklæringer, der er nødvendige til sagens behandling. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter endvidere regler for, i hvilket omfang lægeerklæringer og lægeattester, jf. stk. 4, skal honoreres med fast takst, samt størrelsen af denne takst.

Stk. 4. Forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler alle udgifter til sagsoplysning i konkrete sager.

§ 35 a. Arbejdsskadestyrelsen kan videregive nødvendige oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til Arbejdsdirektoratet, pågældende skatteforvaltning og pågældende kommune, hvor dette er nødvendigt for at kontrollere, om der sker fejl eller misbrug i forbindelse med udbetaling af ydelser eller beskatning af indkomst.

§ 36. Er anmeldelse ikke indsendt rettidigt, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af tilskadekomne eller de efterladte inden for en frist af 1 år fra arbejdsskadens indtræden. For erhvervssygdomme, jf. § 7, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget. Der ses bort fra fristen, når det er dokumenteret, at tilskadekomne har været udsat for en arbejdsskade, jf. § 5, og tilskadekomne eller efterladte har ret til erstatning m.v., jf. § 11, som følge af arbejdsskaden. § 12, stk. 2, finder ikke anvendelse ved vurderingen af årsagssammenhængen efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, jf. § 5, forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for krav som nævnt i stk. 2. Denne forældelsesfrist regnes først fra den dag, da fordringshaveren blev bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da fordringshaverens manglende kendskab kan tilregnes denne som groft uagtsomt.

Stk. 4. Er en arbejdsskade anmeldt inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav efter loven tidligst 3 år

efter, at Arbejdsskadestyrelsen eller den, der efter regler fastsat i medfør af § 15, stk. 6, eller § 35, stk. 3, træffer afgørelse eller tager stilling, har givet meddelelse om sin afgørelse eller stillingtagen. Indbringes sagen for Ankestyrelsen inden for de i § 44, stk. 2, fastsatte frister, regnes fristen på 3 år fra meddelelsen om Ankestyrelsens afgørelse. Det samme gælder, når Ankestyrelsen behandler sagen, selv om klagefristerne er overskredet, jf. § 44, stk. 3.

Stk. 5. Stk. 3 og forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på krav på erstatning eller godtgørelse i sager omfattet af § 41, stk. 2. Det samme gælder ved genoptagelse på andet grundlag end §§ 41-43.

§ 37. Arbejdsskadestyrelsen kan udsende sagkyndige til at foretage undersøgelse på stedet.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen kan af arbejdsgivere, ansatte, regioner, kommuner, jobcentre og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m.v., forlange meddelt enhver oplysning, styrelsen skønner er af betydning. Dette omfatter blandt andet eventuelle politirapporter, sygehusjournaler med, hvad dertil hører, produktionsprocedurer, oplysninger og rapporter om produkters og stoffers kemiske bestanddele eller afskrift af sådanne rapporter, journaler og formler. Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret. Arbejdsskadestyrelsen kan forlange retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, få udskrift heraf samt forlange, at der foretages obduktion efter reglerne om lovmæssige obduktioner, jf. dog § 13, stk. 2. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 3. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter § 8 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsskadestyrelsen og kommuner udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension. Arbejdsskadestyrelsen og kommunerne kan i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob og førtidspension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Stk. 4. For personer, der er nævnt i § 48, stk. 3, påhviler det skibsføreren at tilføre skibsdagbogen fyldige oplysninger om arbejdsskadens indtræden og omstændighederne i forbindelse hermed.

§ 37 a. Ved behandlingen af sager om arbejdsskader i Arbejdsskadestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 37 indhentes ved, at tilskadekomne eller efterladte i den skriftlige bekræftelse af, at en anmeldelse er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.

§ 38. Tilskadekomne skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge og derefter gennemgå den lægebehandling eller den optræning, som lægen eller Arbejdsskadestyrelsen finder nødvendig. Tilskade-

komne skal om nødvendigt lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Tilskadekomne skal endvidere efter Arbejdsskadestyrelsens bestemmelse lade sig undersøge af en læge udpeget af styrelsen, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for Arbejdsskadestyrelsen. Undlader tilskadekomne at efterkomme kravene efter denne bestemmelse, anvendes reglen i § 13, stk. 1.

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Arbejdsskadestyrelsens anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den i § 24, stk. 3, nævnte årsløn. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Betingelsen om, at der skal foreligge en anmodning fra Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen, for at forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler udgifterne efter stk. 2 og 3, kan fraviges i de tilfælde, hvor Arbejdsskadestyrelsen eller Ankestyrelsen finder oplysningerne nødvendige. I sager om arbejdsulykker skal forsikringsselskabet alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden. I sager om erhvervssygdomme skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter, at skaden er anmeldt, jf. § 8, stk. 2.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for betaling af udgifter efter stk. 2 og 3 og bekendtgør årligt, med hvilke beløb der kan betales for transport m.v.

§ 39. Hvis det viser sig, at den anmeldte skade ikke er omfattet af loven, træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse herom. For sager, der behandles efter § 6 om ulykker, træffes afgørelsen senest 3 måneder efter, at Arbejdsskadestyrelsen har modtaget anmeldelsen. For sager, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 1, om erhvervssygdomme på fortegnelsen, er fristen 6 måneder. For sager om erhvervssygdomme, der behandles efter § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 2, der skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, gælder alene den i § 16, stk. 1, angivne frist på 2 år.

Stk. 2. Afgår tilskadekomne ved døden efter skadens anmeldelse, finder fristerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse for meddelelse til de efterladte om, at dødsfaldet ikke er omfattet af loven. Fristerne regnes her fra underretningen om dødsfaldet til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. En sådan underretning er ikke en afgørelse, som kan påklages.

§ 39 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af dokumenter på arbejdsskadeområdet kan udstedes uden underskrift eller med maskinelt gengivet under-

skrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med et dokument med personlig underskrift. Reglerne fastsættes, for så vidt angår Ankestyrelsens behandling af arbejdsskadesager, efter forhandling med velfærdsministeren.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte tilsvarende regler, jf. stk. 1, vedrørende Arbejdsskadestyrelsens behandling af sager efter § 81 og § 10 i erstatningsansvarsloven.

Kapitel 8

Administration

Afgørelseskompetence

§ 40. Arbejdsskadestyrelsen træffer, medmindre andet er fastsat, afgørelse om alle spørgsmål efter denne lov.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen er ved behandlingen af sager efter denne lov ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner om afgørelsen af den enkelte sag.

§ 40 a. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har undladt at give oplysninger efter denne lov og den manglende oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsskadestyrelsen ville have truffet, hvis oplysningen havde foreligget,
- 2) når tilskadekomne eller efterladte mod bedre vidende har afgivet urigtige oplysninger og den urigtige oplysning har medført en anden afgørelse, end Arbejdsskadestyrelsen ville have truffet, hvis den korrekte oplysning havde foreligget, eller
- 3) når tilskadekomne eller efterladte i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov.

Stk. 2. Tilbagebetalingsbeløbet opkræves af forsikringsselskabet m.fl. i sager om ulykker og af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i sager om erhvervssygdomme.

Genoptagelse

§ 41. Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan enhver afgørelse om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen. Det gælder tillige for sager, som er afvist på grund af for sen anmeldelse.

Stk. 2. Har Arbejdsskadestyrelsen meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på fortegnelsen nævnt i § 7, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

§ 42. Efter anmodning fra tilskadekomne eller på Arbejdsskadestyrelsens foranledning kan erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålene, jf. §§ 15, 17 og 18, genoptages inden for en frist af 5 år fra første afgørelse, hvis der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund for afgørelsen. Fristen for genoptagelse kan forlænges inden udløbet af 5-års fristen. Når ganske særlige omstændigheder taler herfor, kan der ses bort fra fristerne.

Stk. 2. Modtageren af løbende ydelse efter § 17 skal underrette forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssyg-

domssikring eller Arbejdsskadestyrelsen om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af ydelsen, ligesom forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Arbejdsskadestyrelsen skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.

§ 43. Er en efterladt ikke anset for erstatningsberettiget efter § 20, stk. 1, kan den pågældende inden for en frist på 5 år fra modtagelsen af afgørelsen herom anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget. På samme måde kan en efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter § 20, stk. 1, jf. stk. 2, inden for en frist på 5 år efter ydelsens ophør anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget med henblik på tilkendelse af yderligere, tidsbestemt løbende ydelse.

Klageadgang

§ 44. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser efter § 40 kan indbringes for Ankestyrelsen af

- 1) tilskadekomne eller dennes efterladte,
- 2) forsikringsselskabet i sager om ulykker,
- 3) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i sager om erhvervssygdomme og
- 4) arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 og 2 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte, der på afgørelsens tidspunkt opholder sig på Færøerne eller i det øvrige Europa uden for Danmark, er fristen dog 6 uger. Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristerne, når der er særlig grund hertil.

Stk. 4. Ved Ankestyrelsens behandling af sager efter denne lov finder kapitel 9 samt §§ 68 og 70 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anvendelse, medmindre andet følger af denne lov.

Stk. 5. I det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indbringer Arbejdsskadestyrelsens afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning.

Stk. 6. Arbejdsskadestyrelsen videregiver ved afgørelsen af anerkendelsesspørgsmålet i arbejdsskadesagen oplysning om tilskadekomnes diagnose til arbejdsgiveren.

Stk. 7. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1 og 2, skal Arbejdsskadestyrelsen vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 8. Kan Arbejdsskadestyrelsen ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

§ 45. Klager over Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings eller Arbejdsmarkedets Tillægspensions afgørelser efter denne lov kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor

afgørelsen er meddelt, indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.

§ 46. Forsikring & Pension har ankeadgang som nævnt i § 44 i sager om arbejdsulykker, som af Arbejdsskadestyrelsen henføres under § 48, stk. 6, og § 52.

§ 47. (Ophævet)

Kapitel 9

Den sikringspligtige arbejdsgiver og selvstændige erhvervsdrivende, der sikrer sig efter loven

§ 48. Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter loven for disse personer, jf. dog stk. 3, 5 og 6.

Stk. 2. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller kan sikre egen person efter loven.

Stk. 3. Reder for et skib, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, har sikringspligt for enhver person omfattet af § 2, der er antaget til efter skibsførerens anvisninger at udføre arbejde om bord på skibet. Dette gælder, uanset om den pågældende er ansat eller aflønnet af andre end rederen, og uanset om arbejdet vedrører andet end skibets drift.

Stk. 4. Arbejdsgiveren som nævnt i stk. 1 og 3 opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 55. Selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, jf. stk. 2, sikrer egen person ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 55.

Stk. 5. Staten, regionerne og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 50. Det samme gælder civillisten.

Stk. 6. Sikringspligten omfatter ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår sådan medhjælp, betales forskudsvis af Arbejdsskadestyrelsen og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadeforsikringer. Arbejdsskadestyrelsen fastsætter i samarbejde med Finanstilsynet nærmere regler for denne fordeling. Udgifter ved erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder udgifter til erhvervssygdomme, der overgår sikrede personer, som ikke er omfattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører herefter udgifterne til en branche.

§ 49. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, jf. dog § 10 a. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervs-

sygdomssikring, jf. dog § 10 a. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 48, stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen underretter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om branchetilhørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører udgifterne til en branche.

Stk. 2. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejdsskaden er sket, jf. dog stk. 3 og § 48, stk. 3 og 6. Kan arbejdsskaden henføres til flere arbejdsgivere, træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om, hvilken arbejdsgiver der er sikringspligtig.

Stk. 3. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Stk. 4. Hvis en sikringspligtig arbejdsgiver efter stk. 3 ikke med rimelig sandsynlighed kan udpeges, eller hvis virksomheden er ophørt, henfører Arbejdsskadestyrelsen skaden til en branche. Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om branchetilhørsforhold træffes efter en konkret vurdering af, i hvilken branche den tilskadekomne eller frivilligt sikrede især har været udsat for de påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Ved vurderingen indgår påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning.

Stk. 5. Når en skade er indtruffet som følge af sikrede personers forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, refunderes forsikringsselskabets eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings ydelser af statskassen.

Stk. 6. Hvis en person, der ikke i øvrigt er sikret efter loven, pådrager sig skade ved forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, betaler statskassen ydelserne efter loven.

Stk. 7. I de tilfælde, der omfattes af stk. 5 og 6, beregnes tilskadekomnes årsløn efter lovens almindelige regler.

Stk. 8. Ved skader, der er en følge af udøvelse af borgerlige, regionale eller kommunale ombud, betaler staten, regionerne og kommunerne ydelser efter loven ved ulykker. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler ydelserne efter loven for sådanne skader ved erhvervssygdomme.

Kapitel 10

Sikringspligt

Tegning af forsikring

§ 50. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 48, skal overføre deres risiko for ulykker til et forsikringsselskab, der tegner ulykkesforsikring efter denne lov. Det samme gælder selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, der vælger at sikre egen person efter § 48, stk. 2.

§ 51. En arbejdsgiver, der har undladt at tegne den lovpligtige forsikring eller at holde sådan forsikring i kraft, skal betale et beløb svarende til den præmie, der skulle have været betalt til et forsikringsselskab. Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse om beløbets størrelse. Beløbet skal betales til Arbejdsskadestyrelsen og godskrives alle forsikringsselskaber, som

tegner arbejdsulykkesforsikring, efter regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet.

§ 51 a. (Ophævet)

§ 52. Hvis der foreligger en arbejdsulykke og arbejdsgiveren har undladt at opfylde sin sikringspligt ved at tegne forsikring, betaler Arbejdsskadestyrelsen forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 11, § 35, stk. 3 og 4, og §§ 38 og 59.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsskadestyrelsen de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre styrelsen skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsskadestyrelsen har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 48, stk. 6, 2. og 3. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring.

Stk. 5. Hvis den virksomhed, hvor arbejdsulykken er indtruffet, er ophørt og det ikke er muligt at udpege et forsikringsselskab, finder reglerne i stk. 1 og 4 tilsvarende anvendelse.

§ 52 a. Forsikringsselskabet kan få adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af præmie hos sikringspligtige arbejdsgivere.

§ 53. Når et forsikringsselskab har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, jf. § 50, hæfter selskabet, selv om det ved forsikringsaftalen er gået ud fra urigtige forudsætninger om forsikringsansvarets art og omfang.

§ 54. Hvis en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration efter § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i Arbejdsskadestyrelsen, skal alle skader, der anmeldes til forsikringsselskabet efter datoen for forsikringsselskabets ophør, sendes til Arbejdsskadestyrelsen. Samtidig overdrages til Arbejdsskadestyrelsen de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter loven på ophørstidspunktet.

Stk. 2. De udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsskadestyrelsen og fordeles efter reglerne i § 48, stk. 6, 2. og 3. pkt., for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring. De overdragne kapitaler fordeles efter samme regler.

Tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 55. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 48, skal betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. § 61. Det samme gælder frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2.

Stk. 2. Bidraget beregnes kvartalsvis på grundlag af indbetalte ATP-bidrag fra virksomheden i en forudgående 3-månedersperiode omregnet til antal fuldtidsstillinger ved anvendelse af de for virksomheden relevante ATP-bidragssatser og

ved anvendelse af den for branchen relevante bidragssats, jf. § 58, stk. 2.

Stk. 3. Bidraget opkræves fire gange årligt. Bidraget kan opkræves af Arbejdsmarkedets Tillægspension sammen med andre bidrag, der opkræves fra arbejdsgiverne. De beføjelser, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vedrørende opkrævning af bidrag i medfør af denne lov, kan udøves af Arbejdsmarkedets Tillægspension i forbindelse med en fælles opkrævning. Ved forsinket betaling pålægges renter og rykkergebyr efter lov om renter ved forsinket betaling m.v. Restancer for bidrag kan indgå i en fællesopkrævning.

Stk. 4. Når Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, hæfter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, selv om den ved fastsættelsen af bidraget er gået ud fra urigtige forudsætninger om risikoens art og omfang.

Stk. 5. Den sikringspligtige, forsikringsselskabet og offentlige myndigheder skal efter anmodning give Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring oplysninger af betydning for fastsættelse af bidrag efter loven. Det samme gælder frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2. Pligten til at udlevere oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring gælder ikke, i det omfang der efter anden lovgivning er fastsat en særlig tavshedspligt.

Stk. 6. Til brug ved bidragsopkrævning og behandling af anmeldelser af erhvervssygdomme har Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring elektronisk adgang til stamoplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions arbejdsgiver- og personregistre, til oplysninger om arbejdsgivernes indbetalte ATP-bidrag i Arbejdsmarkedets Tillægspensions opkrævningsregister samt til arbejdsgiverrelationer og indbetalte ATP-bidrag på personniveau i Arbejdsmarkedets Tillægspensions lønmodtagerregister.

Stk. 7. Til brug for beregning, opkrævning og behandling af bidrag som led i en fælles opkrævning, jf. stk. 3, kan der i nødvendigt omfang videregives oplysninger om arbejdsgiveren fra de ordninger, der er omfattet af en fælles opkrævning, til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

§ 56. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætter de nærmere regler om beregning af bidrag.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelserne for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. § 55, stk. 3. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med betalingen og eftergive bidrag og renter.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har udpantningsret for bidrag, renter og ekspeditionsgebyr.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2, som er nødvendige for at varetage

inddrivelsen af skyldige bidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 56 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan få adgang til de oplysninger om branche og antal beskæftigede i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos sikringspligtige arbejdsgivere.

§ 57. Hvis der foreligger en erhvervssygdom og den sikringspligtige arbejdsgiver ikke har betalt bidrag, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 11, § 35, stk. 3 og 4, og §§ 38 og 59.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Arbejdsskadestyrelsen skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsen kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 efter reglerne i § 48, stk. 6, 4.-6. pkt.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan hos arbejdsgiveren opkræve et beløb svarende til det bidrag, der efter den 1. januar 1999 skulle have været indbetalt til ordningen.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har udpantningsret for refusionskrav efter stk. 2 og renter heraf efter § 60 samt for refusionskrav efter stk. 5 og renter heraf efter § 56, stk. 2. Reglen i § 56, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 58. De sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede efter § 48, stk. 2, dækker udgifterne forbundet med lovens sikring mod følger af erhvervssygdomme gennem indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætter bidragssatserne for hvert kalenderår. Bidragssatserne fastsættes branchevis på grundlag af de forventede udgifter vedrørende den pågældende branche.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er forpligtet til at fastsætte bidragene til dækning af et eventuelt underskud på hensættelser for erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2008 og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, således at der ud over, hvad der er nødvendigt til dækning af de sikringsmæssige risici efter loven, kun opkræves, hvad der er nødvendigt til en forsvarlig administration. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har mulighed for at udligne eventuelle over- eller underskud over 2 år. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for denne beregning.

Stk. 4. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er forpligtet til at fastsætte bidragene til erhvervssygdomme, der er anmeldt den 1. januar 2008 eller senere, således at der ud over, hvad der er nødvendigt til dækning af

udgifterne efter denne lov, herunder § 58 c, kun opkræves, hvad der er nødvendigt til en forsvarlig administration. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har mulighed for at udligne eventuelle over- eller underskud over 2 år.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opkræver endelig som en del af bidraget afgifter m.v., i det omfang dette er fastsat i denne lov eller i anden lovgivning.

§ 58 a. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører alle arbejdsgivere til en brancheundergruppe, jf. stk. 2, med udgangspunkt i følgende hovedbranchegrupper:

- 1) Landbrug, fiskeri og råstofudvinding
- 2) Industri
- 3) Energi og vandforsyning
- 4) Bygge og anlæg
- 5) Handel, hotel og restauration
- 6) Transport, post og tele
- 7) Finansiering og forretningsservice
- 8) Offentlige og personlige tjenester

Stk. 2. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring undergrupper til grupperingen efter stk. 1.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan i bidragsberegningen henføre arbejdsgivere til en anden branchegruppering, jf. stk. 1, hvis arbejdsgiverens branchekode ikke svarer til den reelle erhvervssygdomsrisiko.

§ 58 b. Brancheundergrupperne, jf. § 58 a, er økonomisk selv bærende grupper, der finansierer udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte ved erhvervssygdomme samt udgifter til administration.

Stk. 2. Til brancheundergrupperne knyttes en pulje til udligning af overskud og underskud. Puljen skal være tilstrækkelig til at eliminere uforudsete udsving i de årlige bidrag. Ændringer i puljen udlignes i bidragsopkrævningen hos arbejdsgiverne i brancheundergruppen over de følgende 2 bidragsår.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan årligt opkræve et særskilt tillæg til bidraget efter § 58 til finansiering af udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte samt administration vedrørende brancher med beskæftigelsesmæssig nedgang og store udgifter til erstatning og godtgørelse vedrørende tidligere anmeldte erhvervssygdomme. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætter regler herom.

§ 58 c. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan give arbejdsgiverne rabat på bidraget efter § 58. Rabatten er baseret på den enkelte virksomheds indsats for arbejdsmiljøet.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring regler om rabat på bidrag.

Fælles bestemmelser om betaling for administration, forrentning og udpankning

§ 59. Forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, skal betale for Arbejdsskadestyrelsens

og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for betalingen og opkrævningen heraf.

Stk. 2. Betaling for forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, påhviler det enkelte ministerområde. Vedkommende minister kan fordele udgifterne på de enkelte institutioner.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens direktør kan pålægge de forsikringsselskaber m.v., der er nævnt i stk. 1, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

§ 60. De beløb, der forskudsvis er udlagt af Arbejdsskadestyrelsen efter § 48, stk. 6, og § 52, stk. 1 og 5, eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring efter § 57, forrentes med en årlig rente, der svarer til gennemsnittet af den af Nationalbanken opgjorte dag til dag pengemarkedsrente. De nærmere regler for beregning af renten fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.

Stk. 2. Forsikringsselskaberne har udpantningsret for præmier, påløbne renter og andre omkostninger i mangel af rettidig betaling af præmie.

Kapitel 11

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 61. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er en selvejende institution.

Stk. 2. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har til opgave at

- 1) beregne og opkræve bidrag til at finansiere udgifter ved erhvervssygdomme og
- 2) udbetale erstatning m.v. til tilskadekomne eller deres efterladte.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ledes af en direktør og en bestyrelse, der består af en formand og 20 andre medlemmer. Heraf udpeges

- 1) 4 medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) 1 medlem af Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger,
- 3) 1 medlem af finansministeren,
- 4) 2 medlemmer af KL (Kommunernes Landsforening) og regionsrådene i forening,
- 5) 1 medlem af Finanssektorens Arbejdsgiverforening,
- 6) 1 medlem af Ledernes Hovedorganisation,
- 7) 7 medlemmer af Landsorganisationen i Danmark,
- 8) 2 medlemmer af Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og
- 9) 1 medlem af Akademikernes Centralorganisation.

Udpegning af medlemmer sker efter reglerne i lov om ligestilling af kvinder og mænd.

Stk. 4. Bestyrelsen udpeger selv sin formand, som ikke må have tilknytning til en arbejdsgiver- eller arbejdstagerorganisation. Formandens stemme er udslagsgivende i tilfælde af stemmelighed.

Stk. 5. Bestyrelsens formand og øvrige medlemmer udpeges for 4 år ad gangen. Genvalg kan finde sted. Et medlem af be-

styrelsen kan ikke samtidig være medlem af Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9.

Stk. 6. Hvis de i stk. 3 nævnte udpegningsberettigede ikke afgiver indstilling i overensstemmelse med reglerne for udpegning i stk. 3 og 5, kan beskæftigelsesministeren beslutte, at bestyrelsen kan fungere uden de pågældende medlemmer.

Stk. 7. Bestyrelsen er ansvarlig for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings administration. Bestyrelsen overlader administrationen, jf. stk. 2, til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 62. Et medlem af bestyrelsen og direktøren i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen.

Stk. 2. Et medlem af bestyrelsen og direktøren kan ikke bestride hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, såfremt

- 1) den pågældende er pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, lov om arbejdsskadesikring eller den finansielle lovgivning og denne overtrædelse indebærer risiko for, at hvervet eller stillingen ikke varetages på betryggende vis,
- 2) den pågældende har anmeldt betalingsstandsning, indgivet begæring om tvangsakkord, konkurs eller gældssanering eller er i betalingsstandsning, under konkursbehandling, gældssanering eller tvangsakkord,
- 3) den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring tab eller risiko for tab, eller
- 4) den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 3. Medlemmer af bestyrelsen og direktøren har pligt til at give Finanstilsynet oplysninger om de i stk. 2 angivne forhold.

§ 63. §§ 24 b-24 e i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension om spekulation, engagementer, ledelsens andre hverv m.v. finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.

Aktuarmæssige forhold

§ 63 a. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal ansætte en ansvarshavende aktuar til udførelse af de nødvendige beregningstekniske funktioner, herunder fastsættelse af det samlede bidragsniveau, samt undersøgelser. Stillingen som aktuar kan ikke forenes med stillingen som direktør eller medlem af bestyrelsen i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 2. Når en ansvarshavende aktuar afskediges eller fratræder, skal bestyrelsen og aktuaren senest 1 måned efter fratrædelsen sende hver sin redegørelse til Finanstilsynet om baggrunden herfor.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal udarbejde en sikringsplan. Sikringsplanen skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at sikringsplanen tages i anvendelse. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i sikringsplanen. Sikringsplanen opdeles i

- 1) en tarifplan, der indeholder en beskrivelse af bidragsprovenuets fastlæggelse og brancheinddelingen, herunder regler for fastsættelse af puljen til udligning af overskud og underskud, og
- 2) en hensættelsesplan, der beskriver reglerne for opgørelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings forpligtelser og indeholder regler for opgørelse af
 - a) hensættelser for løbende ydelser for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2,
 - b) anden erstatningshensættelse for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, og
 - c) hensættelser for erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2008 eller senere.

Stk. 4. Den ansvarshavende aktuar skal påse, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring overholder sin sikringsplan, herunder at hensættelserne er opgjort således, at de under hensyntagen til, hvad der med rimelighed kan forudses, er tilstrækkelige.

Stk. 5. Den ansvarshavende aktuar skal omgående indberette enhver tilsidesættelse af de i stk. 4 nævnte forhold til Finanstilsynet. Den ansvarshavende aktuar har ret til at direktøren at forlange alle oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af hvervet. Finanstilsynet kan kræve de oplysninger af aktuaren, som er nødvendige til bedømmelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings økonomiske stilling.

Stk. 6. Den ansvarshavende aktuar skal årligt indsende en beretning til Finanstilsynet, herunder en redegørelse for hensættelserne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, 2, 4, 5 og 6 nævnte forhold, herunder om de krav, en person skal opfylde for at kunne blive ansat som ansvarshavende aktuar. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden for anmeldelsen af sikringsplanen, jf. stk. 3, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

Stk. 8. Hvis Finanstilsynet finder, at kravene i stk. 3, nr. 1, ikke er overholdt, afgiver Finanstilsynet efter at have forhandlet med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indberetning herom til beskæftigelsesministeren. Hvis Finanstilsynet finder, at kravene i stk. 3, nr. 2, ikke er opfyldt, kan Finanstilsynet påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at foretage de fornødne ændringer i de anmeldte forhold inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Stk. 9. Den ansvarshavende aktuar kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. Den ansvarshavende aktuar har ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden beslutning.

Stk. 10. Den ansvarshavende aktuar har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Årsrapport og revision

§ 64. For hvert regnskabsår udarbejder og aflægger bestyrelsen og direktøren en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsesberetning, en ledespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse og noter, her-

under redegørelse for anvendt regnskabspraksis. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør af § 65 k.

§ 65. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide. Endelig har hvert enkelt bestyrelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten indsendes til Beskæftigelsesministeriet og Finanstilsynet inden for de i lovgivningen fastsatte frister.

§ 65 a. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmerne af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledespåtegning, hvor hvert enkelt medlems navn og funktion i forhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet giver et retvisende billede af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet, og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henholdsvis koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2. Har ledelsen indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktøren i ledespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 3. Selv om et ledelsesmedlem er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet, kan medlemmet ikke undlade at underskrive. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledespåtegningen.

§ 65 b. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Hvis anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller reglerne udstedt i medfør af § 65 k ikke er tilstrækkelig til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Hvis anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 65 k i særlige tilfælde vil stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, således at dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 65 c. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, jf. § 65 b, skal reglerne i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger. De omhandlede regnskabsbrugere er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder medlemmer, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder. De omhandlede beslutninger skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af virksomhedens ressourcer og
- 3) fordeling af virksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne, jf. stk. 2. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

§ 65 d. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
- 5) Enhver værdiændring skal vises, uanset indvirkningen på resultatopgørelsen (neutralitet).
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller nye regler udstedt i medfør af § 65 k.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 6-9, og stk. 2 kan fraviges i særlige tilfælde. I så fald finder § 65 b, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

§ 65 e. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings aktiver og forpligtelser skal, medmindre andet er fastsat i medfør af § 65 k, måles til dagsværdi. Aktiver og forpligtelser op- og nedskrives i overensstemmelse hermed, og op- og nedskrivninger indregnes i resultatopgørelsen, medmindre andet er fastsat i medfør af § 65 k.

Stk. 2. Dagsværdien måles til den markedsværdi, der kan konstateres for aktivet eller forpligtelsen på et velfungerende marked. Hvis aktivet eller forpligtelsen ikke handles på et velfungerende marked, anvendes en anerkendt metode til beregning af dagsværdien på det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse.

§ 65 f. Supplerende beretninger, f.eks. beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings sociale ansvar (sociale regnskaber) og om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber), skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. De skal opfylde kvalitetskravene i § 65 c, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 65 d, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

§ 65 g. Regnskabsåret følger kalenderåret. Dette krav er tillige gældende for eventuelle datterselskaber.

§ 65 h. Indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner.

§ 65 i. Årsrapporten skal revideres af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings eksterne revisorer, jf. § 66. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 65 f. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

§ 65 j. Uden ugrundet ophold efter bestyrelsens godkendelse af årsrapporten, dog senest 4 måneder efter regnskabsårets udløb, indsendes den reviderede og godkendte årsrapport samt udskrift af revisionsprotokollen vedrørende årsrapportens revision til Beskæftigelsesministeriet og Finanstilsynet. Har bestyrelsen oprettet en intern revision, skal den interne revisionschefes revisionsprotokol tillige indsendes.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåteg-

ning. Ønsker Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 65 f, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3. Sammen med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1 indsendes et eksemplar af årsrapporten fra samtlige dattervirksomheder af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

§ 65 k. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

§ 65 l. Med henblik på at sikre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings årsrapport er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 65 k, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

§ 65 m. Finanstilsynet kan forlange, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal foretage regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet i overensstemmelse med nærmere retningslinjer fastsat af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan forlange de regnskabsindberetninger, der er nævnt under stk. 1, suppleret med redegørelser om enkeltforhold underskrevet af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings direktør eller bestyrelse.

§ 66. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings årsrapport skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen udnævner revisorerne, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage. Beskæftigelsesministeren kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er udnævnt af bestyrelsen.

Stk. 2. Revisorerne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal tillige være revisorer i eventuelle dattervirksomheder.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 4. Bestyrelsen kan bestemme, at der skal oprettes en intern revision, der ledes af en revisionschef.

Stk. 5. Ved revisorskifte skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og afgående revisor senest en måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 6. Findes en revisor åbenbart uegnet til sit hverv, kan beskæftigelsesministeren afskedige den pågældende og i den

afgædes sted udpege en revisor, der fungerer, indtil nyt valg kan foretages.

Stk. 7. Revisorerne skal til brug for bestyrelsen føre en revisionsprotokol, der forelægges på ethvert bestyrelsesmøde. Enhver protokoltilførsel underskrives af samtlige bestyrelsesmedlemmer.

Stk. 8. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 63, jf. § 24 d, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen, jf. dog § 24 d, stk. 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen, i ordninger, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring administrerer, eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 9. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 63, jf. § 24 d, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at den interne revisionschef og vicerevisionscheferne påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der gælder for eksterne revisorer i henhold til lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

§ 67. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelsen af regnskabet.

Stk. 2. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, såfremt det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler om revisionens gennemførelse i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 4. Finanstilsynet kan pålægge revisor, og hvis bestyrelsen efter § 66, stk. 4, har oprettet en intern revision, tillige den interne revisionschef, at give oplysninger om forholdene i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

§ 67 a. En ekstern revisor og en intern revisionschef skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har snævre forbindelser med, jf. definitionen i lov om finansiel virksomhed.

Investeringsregler

§ 68. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal til enhver tid have aktiver omfattet af § 69 til en samlet værdi, der mindst modsvarer størrelsen af de samlede hensættelser for erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2008 og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2. Det påhviler ledelsen at sikre, at disse aktiver inden for de begrænsninger, der er fastlagt i §§ 69-70 a, er udvalgt således, at de i forhold til arten af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og sammensætning, at de er egnede til at fyldestgøre de sikrede, herunder at der ikke foreligger en uforholdsmæssig stor afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt

investeringsmarked eller en bestemt investering. Ved midlernes placering skal der tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning.

Stk. 2. Aktivernes værdi opgøres til brug for bestemmelserne i dette kapitel efter følgende regler:

- 1) Aktivernes værdi opgøres og reguleres løbende i overensstemmelse med de principper, der finder anvendelse ved aflæggelse af årsrapporten.
- 2) Der skal foretages fradrag for en eventuel behæftet del, og udlån kan kun indgå til en værdi, der fremkommer efter fradrag af forpligtelser, der kan modregnes over for låntager.
- 3) Har Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring indgået finansielle kontrakter, der reducerer risikoen for, at aktiverne ikke kan dække forpligtelserne, medregnes værdien af sådanne kontrakter i aktivernes værdi.
- 4) Tilgodehavende uforfaldne renter af værdipapirer omfattet af § 69, stk. 1, nr. 1-4, 6, 8 og 10-13, medregnes i værdipapirernes værdi.

§ 68 a. Det påhviler ledelsen at sikre, at aktiver, der ikke er omfattet af § 68, er udvalgt således, at de i forhold til arten af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings forpligtelser med hensyn til sikkerhed, afkast og likviditet er af en sådan art og sammensætning, at de er egnede til at fyldestgøre de sikrede, herunder at der ikke foreligger en uforholdsmæssig stor afhængighed af en bestemt kategori af aktiver, et bestemt investeringsmarked eller en bestemt investering. Ved midlernes placering skal der tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning.

§ 69. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings midler svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, skal være anbragt i følgende kategorier af aktiver:

- 1) Obligationer eller gældsbreve udstedt eller garanteret af regeringer eller regionale myndigheder i zone A.
- 2) Obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst ét af medlemslandene i Den Europæiske Union.
- 3) Realkreditobligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer udstedt af realkreditinstitutter, pengeinstitutter eller skibsfinansieringsinstituttet samt andre obligationer udstedt i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der frembyder tilsvarende sikkerhed.
- 4) Tilgodehavender, dog ikke tilgodehavender, der er efterstillet andre kreditorer, hos kreditinstitutter og forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A samt andre tilgodehavender garanteret af kre-

- ditinstitutter eller forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A.
- 5) Grunde, boligejendomme, kontor- og forretningsejendomme samt andre ejendomme, hvis værdi er uafhængig af en særlig erhvervsudnyttelse.
 - 6) Lån sikret ved tinglyst panteret i ejendomme, som er omfattet af nr. 5, for et beløb op til 80 pct. af den seneste ejendomsvurdering for boligejendomme og 60 pct. for øvrige ejendomme.
 - 7) Andele i
 - a) investeringsinstitutter omfattet af fællesskabsretlige regler, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger og godkendte fåmandsforeninger eller afdelinger, jf. lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.,
 - b) placeringsforeninger og professionelle foreninger eller afdelinger, der i vedtægterne har bestemmelser om instrumenter og risikospredning, som svarer til dem, der gælder for investeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, eller bestemmelser om risikospredning, der svarer til reglerne i § 106, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., og
 - c) andre foreninger eller afdelinger, hvis disse foreninger i deres vedtægter har bestemmelser om instrumenter og risikospredning, som svarer til dem, der gælder for investeringsforeninger, pengemarkedsforeninger og investeringsinstitutforeninger, eller bestemmelser om risikospredning, der svarer til reglerne i § 106, stk. 3 og 4, i lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v.
 - 8) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
 - 9) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
 - 10) Ejendomme, der ikke er omfattet af nr. 5, og lån sikret ved tinglyst panteret i ejendomme, der ikke er omfattet af nr. 6.
 - 11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A, hvis markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union, samt andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
 - 12) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-11.
 - 13) Genforsikringskontrakter og tilgodehavender hos genforsikringsselskaber og særlige risikoafdækningsvirksomheder under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A eller genforsikringsselskaber under offentligt tilsyn, der har opnået en rating af en anerkendt ratingvirksomhed mindst svarende til investment grade.
- Stk. 2.** Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har en dattervirksomhed, hvis aktivitet er begrænset til at foretage og forvalte investeringer omfattet af stk. 1, kan dattervirksomhedens aktiver inden for værdien af kapitalandelene i og eventuelle lån til dattervirksomheden behandles som aktiver efter stk. 1. Er dattervirksomheden ikke helejet, indgår dens aktiver til en forholdsmæssig værdi svarende til den ejede andel af egenkapitalen.
- § 69 a.** Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings anbringelse af midler svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, i en enkelt virksomhed må ikke medføre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring alene eller sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspension eller sammen med dattervirksomheder, som de ejer, kan udøve bestemmende indflydelse på virksomheden, medmindre andet følger af stk. 2 eller 3.
- Stk. 2.** Stk. 1 gælder ikke ved anbringelse af midler svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, i dattervirksomheder efter § 69, stk. 2.
- Stk. 3.** Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan for at sikre allerede foretagne investeringer midlertidigt drive en anden virksomhed eller medvirke ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal underrette Finanstilsynet herom.
- § 70.** Følgende grænser gælder for anbringelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings aktiver svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2:
- 1) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7-13, må samlet højst udgøre 70 pct.
 - 2) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 11, må samlet højst udgøre 10 pct.
 - 3) Lån omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, må samlet højst udgøre 2 pct.
 - 4) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 4, 6-9, 11 og 12, udstedt eller garanteret af penge- og realkreditinstitutter, forsikringsselskaber, afdelinger af investeringsinstitutter, samt placeringsforeninger, pengemarkedsforeninger, investeringsinstitutforeninger, fåmandsforeninger og professionelle foreninger, der for hver virksomhed og afdeling af en forening udgør mere end 5 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings aktiver, må samlet højst udgøre 40 pct.
- Stk. 2.** Andre lån og værdipapirer omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikrings aktiver.

§ 70 a. Følgende grænser for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings aktiver svarende til størrelsen af hensættelserne for erhvervssygdomme, der er anmeldt før den 1. januar 2008, og pludselige løfteskader, jf. § 85 a, stk. 2, er gældende for medregning af aktiver, der udgør en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder:

- 1) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 3, må højst udgøre 40 pct.
- 2) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 4, må højst udgøre 10 pct.
- 3) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, jf. dog stk. 4, må højst udgøre 10 pct.
- 4) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 13, må højst udgøre 10 pct.
- 5) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 6, 8, 9, 11 og 12, må samlet højst udgøre 2 pct., jf. dog stk. 2. Grænsen er 3 pct., hvis egenkapitalen i den virksomhed, som aktivet vedrører, overstiger 250 mio. kr., når virksomheden er hjemmehørende i et land omfattet af zone A og aktivet er optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
- 6) Aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 5, 6 og 8-12, må samlet højst udgøre 5 pct.
- 7) Lån omfattet af § 69, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 1 pct.

Stk. 2. Kapitalandele i og lån ydet til en virksomhed eller en gruppe af indbyrdes forbundne virksomheder, hvis aktiviteter alene omfatter investeringer i aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 5 og 10, må samlet højst udgøre 5 pct.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 3-5, og stk. 2 finder ikke anvendelse på investeringer i en dattervirksomhed, der er omfattet af § 69, stk. 2.

Stk. 4. Stk. 1, nr. 3-5, og stk. 2 finder ikke anvendelse på investeringer i virksomheder, investeringsinstitutter og foreninger omfattet af § 69, stk. 1, nr. 7, hvis aktivitet efter vedtægterne er begrænset til at foretage investeringer i aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 1-3. Sådanne investeringer kan i relation til grænserne fastsat i stk. 1, nr. 4-6, og stk. 2 samt § 70, stk. 1, nr. 1 og 3, betragtes som aktiver omfattet af § 69, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 5. Bestyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings valutakurs- og renterisikoeksponering.

§ 70 b. Finanstilsynet kan for en tidsbegrænset periode dispensere fra § 69 og § 70 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 2-4.

§ 70 c. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for afgrænsningen af værdipapirer, der omfattes af flere af de i § 69, stk. 1, nr. 1-12, nævnte aktivgrupper.

Tilsyn

§ 71. Finanstilsynet påser overholdelsen af §§ 63-70 c.

Stk. 2. Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet efter stk. 1 inden for rådets kompetenceområde, jf. lov om finansiell virksomhed, § 345, stk. 2.

Stk. 3. Finanstilsynet kan give Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring påbud om inden for en fastsat frist at foretage de foranstaltninger, som Finanstilsynet skønner nødvendige med henblik på at sikre overholdelsen af de i stk. 1 nævnte bestemmelser i denne lov.

Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at afsætte direktøren inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 62, stk. 2, ikke kan bestride stillingen.

Stk. 5. Finanstilsynet kan endvidere påbyde Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at afsætte direktøren, når der er rejst tiltale mod denne i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, lov om arbejdsskadesikring eller den finansielle lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene i § 62, stk. 2, nr. 1. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 6. Påbud meddelt i henhold til stk. 4 og 5 kan af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og af direktøren forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at påbuddet er meddelt direktøren. Anmodningen har ikke opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at direktøren under sagens behandling kan opretholde sin stilling. Finanstilsynet indbringer inden 4 uger sagen for domstolene. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 7. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt i medfør af stk. 4 og 5. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilbagekaldelse, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden 4 uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, såfremt påbuddet ikke er tidsbegrænset og der er forløbet mindst 5 år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst 2 år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 8. Finder Finanstilsynet, at et bestyrelsesmedlem ikke lever op til kravene i § 62, stk. 2, underretter Finanstilsynet den organisation, der har udpeget medlemmet, herom. Organisationen træffer herefter afgørelse om, hvorvidt pågældende bestyrelsesmedlem fortsat kan bestride sit hverv. Samtidig hermed orienterer Finanstilsynet beskæftigelsesministeren om underretningen.

Stk. 9. Samtidig med udstedelse af påbud efter stk. 4 og 5 eller indbringelse af sagen for domstolene efter stk. 6 underrettes de organisationer, der har udpeget bestyrelsesmedlemmerne. Samtidig orienterer Finanstilsynet beskæftigelsesministeren om underretningen.

Stk. 10. Med bøde straffes den, som ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af stk. 4 og 5.

§ 72. Finanstilsynet skal undersøge de af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings forhold, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. § 71, stk. 1, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner.

Stk. 2. Efter inspektion i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal der afholdes et møde med deltagelse af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings bestyrelse, di-

rektør, den ansvarshavende aktuar, de eksterne revisorer og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 3. Væsentlige konklusioner skal efter et inspektionsbesøg fremsendes i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktør, den ansvarshavende aktuar, de eksterne revisorer og den interne revisionschef.

Stk. 4. Samtidig med fremsendelse af rapporten til ledelsen sender Finanstilsynet rapporten til beskæftigelsesministeren.

§ 73. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring med henblik på indhentelse af oplysninger, herunder ved inspektioner.

§ 74. Finanstilsynet afgiver til beskæftigelsesministeren en årlig beretning om tilsynet med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og en beretning baseret på en gennemgang af den ansvarshavende aktuars beretning, herunder redegørelsen om hensættelserne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. § 63 a, stk. 6. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring underrettes om beretningens indhold.

§ 75. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

§ 76. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af loven kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 76 a. § 354 i lov om finansiel virksomhed om Finanstilsynets tavshedspligt finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på denne lov.

Stk. 2. Ved fastlæggelse af, hvem der er part efter denne lov, finder § 355 i lov om finansiel virksomhed anvendelse med de nødvendige tilpasninger. Partsstatus og partsbeføjelser efter lov om finansiel virksomhed § 355 er efter denne lov begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelse træffes efter den 1. juli 2004.

§ 76 b. Afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 71, stk. 2, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Det skal af offentliggørelsen fremgå, at afgørelsen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, eller efterforskningsmæssige henholdsvis samfundsmæssige hensyn i øvrigt taler imod offentliggørelse. Der kan desuden ikke ske offentliggørelse af sager omfattet af § 63 a, stk. 8, 1. pkt. Offentliggørelsen må ikke indeholde oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., skal der ske offentliggørelse efter stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til 2 år, efter at den pågældende afgørelse er truffet.

Stk. 4. Samtidig med offentliggørelsen i medfør af stk. 1 afgiver Finanstilsynet indberetning herom til beskæftigelsesministeren.

Kapitel 12

Forskellige bestemmelser

§ 77. Ydelser i henhold til loven kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte, jf. dog § 10 a. Tilskadekomne eller de efterladedes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes, i det omfang der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne lov.

§ 78. Aftaler mellem sikringspligtige og de berettigede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at bestemmelser i loven ikke skal gælde, eller at de berettigede skal udrede en forsikringspræmie til et forsikringsselskab eller et bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som efter loven påhviler den sikringspligtige, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter loven. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse i løn i anledning af sikring efter loven ugyldige.

§ 79. Efter overenskomst med andre stater kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang lovens bestemmelser eller bestemmelserne i den fremmede stats tilsvarende lovgivning skal anvendes på forhold, der reguleres i loven.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter bestemmelser om fravigelse fra lovens regler, i det omfang det er nødvendigt for anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere m.v.

§ 80. Ansatte i Arbejdsskadestyrelsen, herunder styrelsens lægekonsulenter, må ikke være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikringsselskab eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

§ 81. Efter anmodning kan Arbejdsskadestyrelsen under anvendelse af denne lovs bestemmelser i øvrigt afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskafe, der ikke er omfattet af loven. Styrelsen kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i lov om erstatningsansvar.

Stk. 2. For sådanne udtalelser betales et beløb, der fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.

§ 82. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, straffes med bøde.

Stk. 2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, straffes med bøde.

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved

sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, straffes med bøde.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 83. Staten yder erstatning efter loven til sine tjenestemænd, der er beskæftiget på Færøerne, samt til de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl dér.

Stk. 2. Afgørelse truffet af Det Færøske Ulykkesforsikringsråd efter den færøske ulykkesforsikringslovgivning kan i overensstemmelse med de heri fastsatte regler indbringes for Ankestyrelsen.

§ 84. Arbejdsskadestyrelsen aflægger skriftlig beretning med statistiske oversigter en gang årligt. Beretningen og statistikken skal også omfatte Erhvervssygdomsudvalgets arbejde. Erhvervssygdomsudvalget afgiver en årlig redegørelse til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om udviklingen på erhvervssygdomsområdet, herunder om udviklingen i retspraksis.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 85. Loven træder i kraft den 1. januar 2004, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden reguleres beløbene i §§ 18 og 19 og § 24, stk. 3 og 4, i overensstemmelse med § 25 pr. 1. januar 2004.

Stk. 3. Loven anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2004 eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2004 eller senere, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. I sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 anvendes erhvervssygdomsbegrebet i § 10 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, i stedet for § 7 i denne lov med hensyn til vurderingen af, om den anmeldte sygdom er omfattet af loven.

Stk. 5. I sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 anvendes § 31, stk. 4, § 32 og § 43 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, i stedet for § 17 og § 27 i denne lov med hensyn til udbetaling af løbende erstatning og kapitalerstatning.

Stk. 6. Er der tale om personer sikret efter § 48, stk. 2, anvendes bestemmelserne i loven kun for påvirkninger, der finder sted den 1. januar 2004 eller senere. Har tilskadekomne før denne dato været sikret efter tidligere lovgivning, medregnes de perioder, hvor den pågældende har været sikret. Det samme gælder for medarbejdende ægtefæller, hvis der før denne dato er indgået en lønftale, jf. § 1, stk. 1, 3. pkt., i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000.

§ 85 a. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, ophæves med virkning fra den 1. januar 2004.

Stk. 2. Lov om sikring mod følger af arbejdsskade anvendes fortsat på

- 1) ulykkestilfælde, pludselige løfteskader og kortvarige skadelige påvirkninger, der er indtruffet før den 1. januar 2004, og
- 2) erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2004.

§ 86. Løbende rente efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jf. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968 med senere ændringer, forhøjes fra den 1. januar 2004 til 1.591,2 pct. af grundrenten pr. 1. april 1965.

Stk. 2. Løbende ydelse efter lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987 med senere ændringer, forhøjes fra den 1. januar 2004 til 341,5 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen. Ménerstatning efter lov om arbejdsskadeforsikring forhøjes fra den 1. januar 2004 til 341,5 pct. af den ydelse, der svarer til grundbeløbet.

Stk. 3. Løbende ydelse efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 med senere ændringer, for skader indtruffet mellem den 1. januar 1993 og den 30. januar 1995 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 130,9 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 4. Løbende ydelse efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade for skader indtruffet mellem den 31. januar 1995 og den 31. december 2003 forhøjes fra den 1. januar 2004 til 125,4 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Renter, løbende ydelser og ménerstatninger, jf. stk. 1-4, reguleres efter denne lovs § 25.

Stk. 6. For efterladte, der som følge af tilskadekomnes død efter denne lovs ikrafttræden har krav på erstatning efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, lov om arbejdsskadeforsikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade, beregnes og reguleres erstatningen på grundlag af den årsløn, der svarer til det efter stk. 1-4 fastsatte rente eller ydelsesbeløb.

Stk. 7. Stk. 1-5 gælder ikke for forsikringer, der er tegnet efter §§ 55, 58, 59 og 74 i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

§ 87. De bekendtgørelser, som er fastsat efter de nu ophævede love, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres.

§ 88. De godkendelser af forsikringsselskaber, der er meddelt efter den tidligere ulykkesforsikringslovgivning og arbejdsskadeforsikringslovgivning, har fortsat gyldighed. Det samme gælder en arbejdsgivers fritagelse for at afgive risikoen efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde meddelt i medfør af § 15, stk. 13, i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. Sådanne arbejdsgivere har samme retsstilling efter denne lov som et forsikringsselskab. Fordeling af bidrag efter denne lovs §§ 48, 49, 53 og 56 foretages efter nærmere regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet.

§ 89. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsig en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne lov.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft i Grønland med de ændringer, som følger af de særlige grønlandske forhold.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Lov nr. 404 af 8. maj 2006¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 2. §§ 2-6, ..., træder i kraft den 1. juni 2006.

Stk. 3. ...

Lov nr. 1538 af 20. december 2006²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2008, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring efter § 55, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, opkræves første gang med forfaldsdato den 1. juli 2008. Ved beregning af bidrag medtages kun ATP-bidrag, der vedrører beskæftigelse efter lovens ikrafttræden. Det i § 68, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring fastsatte krav kan fraviges i 2008.

Stk. 3. ...

Stk. 4. Det i henhold til lov om arbejdsskadesikring § 45 nedsatte ankenævn nedlægges. Ankenævnet færdigbehandler klager over afgørelser efter de hidtil gældende regler, som er indbragt for nævnet inden ankefristens udløb.

Stk. 5. ...

Lov nr. 1545 af 20. december 2006³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. ...

Lov nr. 1587 af 20. december 2006⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2. § 4 har virkning for afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne, der er truffet den 1. januar 2004 eller senere.

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver efter lov om arbejdsskadesikring kan ikke opsiges en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af vedtagelsen af denne lov.

Stk. 4. ...

Lov nr. 108 af 7. februar 2007⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2007, jf. dog stk. 3-7.

Stk. 2. ...

Stk. 3. § 1, nr. 88, § 3, nr. 1, 3, 11, 24, 27, 30, 40-43, 58, 61, 62, 68, 69, 76, 81, 83, 85 og 86, § 6, nr. 1-9, § 7, § 8, nr. 3, 8 og 9, § 9, nr. 6 og 7, § 10, nr. 6⁶⁾, og §§ 11-15 træder i kraft den 15. februar 2007.

Stk. 4. ...

Lov nr. 397 af 30. april 2007⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ...

Lov nr. 496 af 6. juni 2007⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 14-21⁹⁾, træder i kraft den 1. januar 2008.

Stk. 3. Loven anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. juli 2007 eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. juli 2007 eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 8¹⁰⁾, anvendes på anmeldelser til Sundhedsstyrelsen, der foretages den 1. juli 2007 eller senere.

Stk. 5. § 1, nr. 9¹¹⁾, anvendes på udgifter til sagsoplysning, der indhentes den 1. juli 2007 eller senere.

Stk. 6. § 1, nr. 12¹²⁾, og § 2 anvendes på sagsoplysninger, der indhentes den 1. juli 2007 eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 14-21, har virkning for finansieringen af udgifter i sager om erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2008 eller senere.

Stk. 8. Er en arbejdsgivers stigning i det årlige bidrag pr. ansat i 2008, jf. § 1, nr. 14, større end 25 pct. i forhold til bidraget i 2007, finansieres halvdelen af stigningen i kroner i 2008 af de øvrige brancher inden for den enkelte brancheundergruppe.

Lov nr. 523 af 6. juni 2007¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 47

Loven træder i kraft den 1. januar 2008.

§ 48

Stk. 1. Loven finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsesdagen er forældet efter de hidtil gældende regler. Forældelse indtræder dog tidligst den 1. januar 2011, medmindre fordringen inden dette tidspunkt ville være forældet såvel efter de hidtil gældende bestemmelser som efter de bestemmelser, der gælder efter lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 7. I det sidstnævnte tilfælde anvendes det seneste tidspunkt for forældelsens indtræden.

Stk. 2. Afbrydelse af forældelse, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, har fortsat virkning som afbrydelse, selv om den ikke er sket på den efter lovens ikrafttræden foreskrevne måde.

Stk. 3. ...

Lov nr. 576 af 6. juni 2007¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. ...

Stk. 3. § 1, nr. 18, 20-24 og 42, § 6, nr. 1 og 6-8, § 7, nr. 1, 6 og 7, og § 8, nr. 5 og 6¹⁵⁾, træder i kraft den 1. november 2007.

Lov nr. 577 af 6. juni 2007¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 12

Loven træder i kraft den 1. juli 2007, jf. dog stk. 2 – 4.

Stk. 2. ...

Lov nr. 484 af 17. juni 2008¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁸⁾

Stk. 2. ...

Lov nr. 515 af 17. juni 2008¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 10

Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ...

Lov nr. 517 af 17. juni 2008²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. ...

Stk. 3. § 1, nr. 17 og 20-30, § 4, nr. 3-12, § 6, nr. 6-14, § 7, nr. 3-11, § 8, nr. 3-11, og § 9, nr. 3-11²¹⁾, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2009 eller senere.

Stk. 4. ...

Lov nr. 1336 af 19. december 2008²²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. ...

Lov nr. 186 af 18. marts 2009²³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.²⁴⁾

Stk. 2. Loven anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder på ikrafttrædelsesdagen eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 2²⁵⁾, har virkning for sager, der skal forelægges for Erhvervssygdomsudvalget på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 4. § 1, nr. 6²⁶⁾, har virkning i sager, hvor Arbejdsskade styrelsen har udbetalt erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne eller efterladte på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 5. § 1, nr. 9²⁷⁾, har virkning for dokumenter, der sendes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 6. § 1, nr. 10²⁸⁾, har virkning for sager, hvor Arbejdsskade styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 7. § 1, nr. 11²⁹⁾, har virkning for alle afgørelser om genoptagelse, som træffes på ikrafttrædelsesdagen eller senere.

Stk. 8. ...

Lov nr. 392 af 25. maj 2009³⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2.

Lov nr. 483 af 12. juni 2009³¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 21

Loven træder i kraft den 1. august 2009, jf. dog stk. 2 og 3.

Beskæftigelsesministeriet, den 7. september 2009

INGER STØJBERG

/ Tor Even Münter

-
- 1) Vedrører lovens § 37, stk. 2, og § 56a om terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret.
 - 2) Vedrører lovens § 45, § 48, stk. 6, § 55, § 56, § 56 a, og § 58, stk. 2, om fællesopkrævning af arbejdsgiverbidrag m.v.
 - 3) Vedrører lovens § 37.
 - 4) Vedrører lovens § 20, stk. 4 om konsekvens af forhøjet folkepensionalder.
 - 5) Vedrører lovens § 69, § 70, § 70 a og § 72.
 - 6) Vedrører lovens § 72.
 - 7) Vedrører lovens § 69 og 70.
 - 8) Vedrører lovens § 12, § 15, § 17, § 27, § 34, § 35, § 35 a, § 36, § 37, § 52 a, § 58, § 58 a, § 58 b, § 58 c, § 63a, § 68, § 68 a, § 69, § 69 a, § 70, § 70 a, § 74 og § 85 om opfølgning af anbefalingerne fra arbejdsskadeudvalgene.
 - 9) Vedrører lovens § 58, 58 a, § 58 b, § 58 c, § 63 a, § 68, § 68 a, § 69, § 69 a, § 70, § 70 a og § 74 om ny branchegruppering i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, overgang til en pay-as-you-go ordning i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, regler om at overskud og underskud i de økonomiske selvberende branchegrupper i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan udlignes over 2 år, og indførelsen af en belønningsordning for arbejdsgivere, baseret på virksomhedens indsats for at forbedre arbejdsmiljøet.
 - 10) Vedrører lovens § 34 om underretning af særlige kræftdiagnoser.
 - 11) Vedrører lovens § 36 om dispensation fra anmeldelsesfristen.
 - 12) Vedrører lovens § 37 om udveksling af oplysninger mellem kommunerne og Arbejdsskadestyrelsen.
 - 13) Vedrører lovens § 36, 56 og 57 om forældelse.
 - 14) Vedrører lovens § 68, § 69, § 70, § 70 a og § 70 b om investeringsregler for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.
 - 15) Vedrører lovens § 70 a og § 70 b.
 - 16) Vedrører lovens § 69.
 - 17) Vedrører lovens § 61.
 - 18) Loven blev offentliggjort den 18. juni 2008 og trådte i kraft den 19. juni 2008.
 - 19) Vedrører lovens § 76 b om tilsyn med Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.
 - 20) Vedrører lovens § 62, § 64, § 65, § 65 a, § 65 b, § 65 c, § 65 f, § 65 i og § 71.
 - 21) Vedrører lovens § 64, § 65, § 65 a, § 65 b, § 65 c, § 65 f og § 65 i.
 - 22) Vedrører lovens § 51, § 51 a og § 52.
 - 23) Vedrører lovens § 5, § 7, stk. 3, § 9, stk. 1, § 10 a, § 26, stk. 2, § 36, stk. 4, § 37 a, § 39 a, § 40 a, § 41, stk. 1, § 44, § 48, stk. 6, § 49, stk. 1, § 56 a og § 77.
 - 24) Loven blev offentliggjort den 19. marts 2009 og trådte i kraft den 20. marts 2009.
 - 25) Vedrører lovens § 7, stk. 3.
 - 26) Vedrører lovens § 26, stk. 2.
 - 27) Vedrører lovens § 39 a.
 - 28) Vedrører lovens § 40 a.
 - 29) Vedrører lovens § 41, stk. 1.
 - 30) Vedrører lovens § 69.
 - 31) Vedrører lovens § 37.

Følgende lande er omfattet af zone A:

Medlemslandene i EU, andre lande, der er fulde medlemmer af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), samt andre lande, som har indgået særlige låneoverenskomster med Den Internationale Valutafond (IMF) og er tilknyttet Den Almindelige Låneoverenskomst. Et land, der som følge af manglende betalingsevne omlægger sin udenlandske statsgæld, udelukkes fra zone A i en periode på 5 år.